Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31626
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

eum. et adeū veniem⁹ ⁊ mansionē apud eū faciem⁹.
Iste solus ē quē fin⁹ ille angustissim⁹ ⁊ absconditū vul
tus dñi admirat. S mū hunc iā nē si libet ⁊ ingre
dere. adtē m̄ sermo ē. qs qs p̄ueritus aspū dñi com
moueris ꝓpenitentiā & es mordine incipientiū. pt̄
modū flagras studio virtutum ⁊ innumero es pficien
tium! adextremū ducit t̄ virtus inhabitū ⁊ inpa
ce s omia que possides! ut ia exdilōe seruiens inor
dinē transeas pfectorū. Respondens aut tu incaritate
pfecte. Quo ducis hominē? Vis ut presumat pate
s absconditū vultus dñi? Quare ñ? Nonne q manet
inkarnate manet in eo ds ⁊ ipse in ds? Qd ampli⁹
desideras qm ut in ds maneas? Hoc solū adde ut in
ñ exeas intenebras has. Que enī ꝓnumeratio luci
adtenebras? Maneas ibi. Bonum ē ibi ē. Quam eg
di inde ñ toleras. ex iu aut me tuuca mea. qm in
duar illa? Laui pedes meos. quom⁹ inq nabo illos?
Tu u aut sta hic mecū. S tanta eū do ⁊ manentia eū ī
do tria loca patebunt. Celum aut m̄ sedes ē q ē locus
prim⁹. tra aut scabellū pedū meorū qui ē locus ultim⁹
& contiguus terrenis hominib⁹. Et istū enī ultimū
p̄ueniens adp̄mū ⁊ dices. Et si nouerant̄ xp̄m secū
carnē. s; nē iam ñ nouim⁹. Qd eius loc⁹ hoc qs ē
potest? Incedunt ei tabnaclin ei. Tabernaclin ei s mi
titudo angloꝝ laudantū ⁊ ecclia p̄mitiuoꝝ assēp
ta incelis. Primū locū contemplationis accipies ī
summi regis maiestate. eternitate. diuinitate. sedēn
insupne eternitatis statu ⁊ felicitate. ultimū indispē
sationē incarnationis ⁊ passionis dñice. Adp̄mū ⁊
sedēn te inuitat. columba ingens mea inforaminib⁹
petre meaeq ꝛna macerie. fac me audire uocē tuā.
Qd ē petra ñ solidū immutabilitatis ⁊ eternitatis di
uine? Qd macera ñ custodia angloꝝ circūdans
ecclam quasi vineā dñi? Omis enī s administratorū
spē ministeriū missi ꝓpter eos q hereditate capiunt
salutis. Ubi adlocū ultimū inuitaris? Abscondere
inquit fossa humo. Que ē hec fossa hum⁹ n̄ que aut
fodere mani meas ⁊ pedes meos? Inpetū illa inuenit
unus ⁊ trius ds. Vni q munitate eternitate ⁊ ministratē
habet! inetitate immutabilitate. ministrate simpli
citate. hoc ē eternitate sine tempe. inmensitate sine
quantitate. Trin⁹ eu ē unitate cōmunio unitatis.
equalitas ministratis. coeternitas eternitatis! ⁊ cōmunio
unitatis sine diuisione! equalitas inmensitatis sine
diminutione! coeternitas eternitatis sū ordine. sū suc
cessione. Hec si seruaris. oppimeris agla maiestatis.
Qd g facies? Esto g columba nidificans insuīmo ore
foraminis. sufficiat te videre uoluntate dñi. ñ mig⁹
interiora petre ut videas maiestatē. Ueniet pt̄ pau
lulum! ut incande ymaginē transformeris a clari
tate in claritate. tā qm aspū dñi. Si tam hebes es ut
nec uoluntati inmorari possis fode inmaceria quā
p̄dixim⁹ templare consortes! ⁊ genues tuos. accede
admontē syon. ⁊ circuitate ds uiuentis hierlm celes
tem! ⁊ multitudines angloꝝ laudantū ⁊ ecclam
p̄mitiuoꝝ assēptam incelis. s; forte reuerberat al
tissimū illud celie p̄mitiuoꝝ ⁊ nec inferioribus
stare sustines inmultitudine angloꝝ laudantū
⁊ ē parū ñ potens ꝓtemplatione p̄sistere incelesti
hierlm qd minū ē. Ad montē syon! absconde fossa
humo. ⁊ adhoc descende in ortū nucū. u nux que
contē naam edita ē de ūga aaron inuenit. Vbi est
iste ortus? Erat inq u dns crucifixus ē ort⁹. Inhoc
orto p unpositionē ligni crucis inmortē qsi teste
intcorū ⁊ nucleū. i. intē animā ⁊ carnē. t. pobediam
abolitū ē utiū inobedientie qd subintrauit plu
rium ueritū inorto delicarū. Ortus ipse q dapna
restituit delicias orti. pulchre omino ñ ort⁹ nucis.
s; ortus nucū appellat̄. Non solū enī dapnū uicit!
s; ⁊ fructū fecit ⁊ de nuce nuces germinauit. In
illud ē ibo mortūs erat ut filios dī q erant dispsi
gregarent inuiū ⁊ granū frumēta mortuū multū
fructum affert.

Oerecias quarū ubertino fructu ꝓpedita oc
cupationib⁹ sine compassionis p̄fru ñ sinor!
ea indelectabili p̄secutione tua me saltim la
basse gtum habeo. Cum iā nē incarie relationis fidi
tuę obnexia sim! uidet̄ ꝓgruere ut inferam ta mira
cula que sup̄ dñi de epis sermo ēt idō de medio tule
iam ut dictionē breuitas ꝓmdatur! & de copia s; de
ꝓpendio ord⁹ ꝓplaceret. Sic ꝛ gtā dilois tuę nullate
ñ subtrahit immo ⁊ copiose disseritur que mei appe
titus desidery p̄cipe affectat! ita dignū ē ⁊ ꝓgruū
ut quib⁹ audiendis ⁊ p̄capiendis ame tuus accedit
anim⁹. integra sane ⁊ omi parte inoiulsa reddant̄.
Vir sēissime memorie Dynsteiū epe ⁊ apud dñm me
ritis singlaris. gtām ⁊ apud homines p̄cipue opimo
rus glam meruerat. Est quide difficile quēpiā mag
na habere. ⁊ ap semetipm cogitationū fiduciā ñ ha
bere. Verū hic ho dī quo maior indi oculis ⁊ ore ho
minū habebat̄. eo inoculis suis paruus ⁊ modicē erat
utpote qui nosset gtā di se id ē qd erat. Incredibilis
fuit ipsa abiectionis ⁊ humilitatis ei. p̄seuerantia. ñ qd deuotissimis oromib⁹ ardent ⁊ iugit istalat.